

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 8

15. APRIL 1938

10. ÅRGANG

Misjonsarbeidet på Diomede.

Et interessant brev fra Ella og Oscar Brown. Brevet er skrevet 26. juli ifjor.

Kjære bror! Vi fikk dine brev og takker så meget for de kjærkomne penger som du sendte. Det var ialt 46.00 dollars. — Gud vil velsigne alle dere som har gitt disse summer.

Vi kom frem til vårt endemål Diomede 16. oktober 1936. Eskimoene tok oss i land i en skinnbåt på sytenden av øya, etpar kilometer fra deres hjemsted. På grunn av storm kunde vi ikke lande annetsteds. Veien til hyttene gikk mellom store steiner og snedekete skrånninger. Det var glatt føre og vanskelig å komme frem mange steder, så vi måtte klatre. Noen gamle eskimoer hadde funnet veien ut på en høy hammer og satt der med lange tauer for å kaste «lasso» etter sine koner og barn som kom tilbake fra sommerholdet på fastlandet. En gammel eskimo ved navn Alahak så at Ella, kona mi, hadde vanskelig for å finne fotfeste, og før hun visste ordet av hadde hun fått lasso-tauet om halsen. Hun fikk så festet det under armene, og straks bar det iver opover. Alle syntes det var svært morsomt at den gamle mannen var så stød på hånden. Vi hilste så på dem og takket for hjelpen, hvorpå ferdene fortsatte sakte, men sikkert. Mens vi gikk der, tenkte vi på hvorledes mon misjonshuset nu så ut, etter å ha stått tomt i 2 år.

Eskimoene hadde sagt at det var grusomt, og når de vilde tilstå noe slikt, måtte det ikke være rart stult. Det skulde vise sig at nesten halvdelen av tjørepapiret på taket var ødelagt. Kanhende vinden hadde gjort sin del og småbarna resten. En del glassruter var selvfølgelig istykket av sne, is og småstein. Regnet hadde funnet veien inn, så gulvet på etpar steder så ut som bærer på sjøen. De gamle, utallige ovner var rustet til og måtte kastes ut. Mørkt var det, for det var spikret bord for vindusåpningene. Der var også is på gulvet. Mange ting var aldeles grønne av mugg. Men bli bare ikke forskremt. Vi hadde ovner, glass, tjørepapir og enda til gardiner med oss.

Det blev nu liv i leiren. Barna begynte å komme og så uskyldige ut som om ingen ting var hendt. Snart sang de på engelsk sammen med oss så det ljommet i veggene og tok «Premad kristne stridamenn» og Arbeid før natten kommer.»

Vi kunde ikke få noe på land den første dagen, men vi fikk ta inn brennende eskimo-familie Alahak og bo der første natten. Klokken 3 om morgenen hadde husmoren kokt kaffe for oss, og de bad oss ta hver sin kopp sammen med dem. Etterpå sang de på eskimolsk «Den store

. En eskimogruppe.

re læge nu er nær.» og vi hadde andakt sammen med dem før vi gikk tilbake til misjonsstasjonen. Vi gikk løs på bordveggen mellom stua og skottet, saget den ut og laget kapell. Der kan nu komme inn 75 mennesker. I mange år var skolehuset benyttet til offentlige møter, men nu, siden Gud gjorde det mulig for oss, så kjøpte vi materialer i Seattle og fikk dem sendt med båten mer enn 2000 engelske mil. Den første søndagen hadde vi takkegudstjeneste. Dette er et svar på våre bønner, og vi er glade. Det er vårt ønske at alle våre venner vil glede sig sammen med oss for så stor en seier. Det er også verd å nevne nu med det samme at mens jeg var borte, hadde Dwight brukt sin egen hytte til søndagsskolen. Det blev nu kaldere og kaldere for hver dag som gikk, men vi hadde 4 fot brede fabrikklagde bord, så det tok ikke lenge å få veggene i stand. Noen av eskimoene hjalp oss også, så det gikk godt. Ella stekte store skiver av reinsdyrkjøtt og laget god saus til, og dette kan dere tro var gode saker for bygningsfolk.

I vinter bodde vi i det lille soverum som Gustav Nysæter bygget. Det er 9 fot og 8 tommes X 8 fot og 4 tommes, og 6 fot og 11 tommes høyt (engelsk målestokk). Om dagen tok vi sengen ut og benyttet rummet til klasseværelse, kjøkken og gjeleaværelse.

Dwight Millegruak, vår tolk her, begynte oversette Johannes evangelium fra engelsk til eskimolsk og også andre utvalgte bibelsteder til bruk ved bibeltimer. Han benyttet den norske ABC sålangt som den rekker med den norske uttalen på a, e, i, j, n, o, a. Underlige eskimolske lyder uttaler sig i bokstaver som C C C I' kh rh ai. På eskimolsk lyder Matteus evangelium 11, 28:

Khaetlil uvangnun glukh navsi, saepkhrhuasi suluc ametaungang makmatnaasi, Nungnulicliuk-mung etukopasi.

Barna og ungdommen kan lese sitt eget språk nu, og enda småbarna kan forstå mange av

de lange ord som er setninger som ikke kan brytes. Sannhetene kommer dem likesom nærmere til hjerter på deres eget morsmål. Og vi takker Gud. Folkeskolen benytter det engelske språk, men barna taler nesten ikke et engelsk ord før skolealderen. Dwight har også lært den norske ABC, og til min store forundring fant jeg ham en dag grublende over et gresk-engelsk Nytestamente, han var i beitt med oversettelsen av noen profetiske navn. Gjennom vinteren har han oversatt: Fader Vår, løftene i Matt. 5, 3—13, første kapittel av Johannes evangelium, og mere enn 30 andre vers, foruten noen sanger nedskrevet fra dialekter på fastlandet. I mars og april hadde vi bibeltimer nesten hver kveld, og barn og ungdom skrev av eskimolske bibelsetninger på veggtafelen. Vi kan se fremgang i interessen for evangeliet siden Jesus har fått lov å tale til dem på deres eget språk. Om flere vilde la Jesus få leve i hjertene, så vilde der bli større forandringer enda. 9 er blitt døpte i år og 2 par gift på kristen vis. 25 mennesker gikk til nattverden i påsken. Et av våre gamle troverdige vitner flyttet fra oss i vinter for å være med Jesus. Hans navn var Ugungæk. Vi besøkte ham ofte i hans lille underjordiske hytte og talte med ham om det nye herlige hjem med himmelsk prydnad som den korsfestede Jesus hadde vunnet for ham med sitt blod. Han fortalte at det var en ung mann som for mange år siden hadde vunnet ham for Jesus.

De katolske Jesuitter er begynt arbeidet hårdt på øya og andre steder i Alaska. Bed med oss at Gud vil hindre deres falske læreresetninger så de ikke får rot i folket og at «Ljos må over landet strøyma.»

Herren arbeider med oss og hans vilje skje!

La oss holde ved i bønn for eskimoerne!

Deres i Herren
Oskar og Ella Brown
(sign.)

Optop til alle venner av Congo-misjonen

Da jeg vet at vår kjære misjonær Alb. Christiansen i Congo har venner over det hele land, er jeg ikke redd for å gjøre mig til tolk for hans store ønske å få en bil. Den vil i høi grad lette hans næsten umenneskelige arbeide for oss der ned.

Vi skal jo — etter Guds ord — dele byttet når vi er med i hjelpe — om Herren vil — en nye stasjon ca. 3 timers bilvei fra Kintshua.

La oss løfte i flokk, ti Herrens ærend har hast! Natten kommer! Som vennene nok vet, bygger han nu et Guds hus og trenger bølgeblikk til taket og cement til gulvet, så la ikke hendene synke,

En liten stund for å hente ny næring av Guds ord.

men bed og gi og gled eder; ti lønning uteblir ikke.

Den lille søstermisjon i Oslo har gledet vår bror med sy- og skrivemaskin samt orgel. Finns der stør-

re glede enn å gi til Herrens sak? De første bidrag:

En søster	kr. 30.00
En søster, «Heimen»	« 5.00

Fra Finnmark.

Ti du har vært min hjelp og under dine vingers skygge jubler jeg.

Salm. 63, 8.

Disse ord uttalte David da han var i Judas ørken, og fiendene forfulgte ham og stod ham etter livet. Men alene i håp til Gud er hans sjel stille, og kunne tross alt juble. Ti han er under Herrens beskyttende makt.

Hvilken underbar nåde, at som han var for David, er han for oss idag, også vi kan av hjertets dyp si det samme. Mefibosets tjener kom David imøte med forskjellige saker til hjelp og styrke, for dem som var med ham og deriblandt vin til å drikke, for den som blev mødig i ørkenen. 2. Saml. 16, 2. Således vet også Herren idag å kvege den mødige. Jer. 31, 25. Ja hans høire hånd holder oss oppe. Salm. 63, 9, og han vil fortsatte å være den samme alle dage inntil vår relse er slutt. Da ankret faller vi i havn, farvel da brusende vover. Jeg kaster mig i min Frelsers favn, han som har hjulpet mig over.

Vi har siden sist dere hørt fra oss besøkt de forskjellige steder, deriblandt var vi en fjorten dagers tid i Laksefjorden på flere plasser og her er et stort og forsømt virkefelt. Julen tilbragte vi i Kjøllefjord og reiste derfra den 19.—1. med Breivikbotn for øie, da vi synes å forstå, at det var Herrens plan med oss.

Vi stanset en tid i Honningsvåg og var så til Skarsvåg, hvor Gud gav oss noen velsignede møter og hvor vi merket at Guds ånd talte til folket. Hadde ønsket vi kunne stoppet lengre der, men da vi hadde lovet å komme her i midten av februar, så tillot ikke tiden oss det lengre. Men blev nok dessverre allikevel forsinket i 8 dage i Honningsvåg, på grunn av det urolige og voidsomme vær vi har hatt helt siden jul og fremdeles fortsetter. Kom hertil den 24. febr., det var nettop ikke ønskevær. Men Herren er vår faste borg. Her er en masse tilreisende fiskere. Men der kan trykt sies om disse staute menn at de kjemper for tilværelsen med fare for sitt liv. Å hvor man-

ge hjem i denne vinter som har blitt gjenstand for sorgens budskap, ved tapet av sine kjære som blev begravet derute i havets frådende bølger. Ikke bare en mann, men to, ja tre fra hvert hjem. Det siste forlis tallet nitten mann på en dag, deriblandt far med fire sønner. Herren forbarme sig over alle de sørgende mødre og faderløse, ja det er så hjerteskjærende ved tanken på de mange som er gått bort uten håp for sin sjels frelse. Også vår kjære broder Johan Henriksen Mehann med sine to voksne sønner, er heller ikke mere blandt oss, også for ham blev der en våt grav. Vi minnes de mange delige stunder vi delte sammen med ham for Herrens åsyn. Men vi skal se ham igjen i de rettferdiges oppstandelse. Hvilken dag når havet gir tilbake sine døde og døden og dødsriket. Ja, salig den sjel som har sitt navn skrevet i livsens bok, han skal se ham som han er og bli ham lik. Halleluja! Vi lenges etter sjeles frelse, ja en gjennemgripende frelse for vårt kjære folk i Finnmark og Nord-Norge, der kjennes ofte, som der er døre av kobber og bomme av jern, dog Herren har sagt: «Jeg vil gå frem for ditt åsyn.» Br. Gamst kom hjem for ca. otte dage siden og br. Ellertsen er også her nu på gjennemreise, for å fortsette østover. Gamst skal vistnok til Troms fylke. I Kjøllefjord har dem i vinter ofte vært hindret fra og avholdt både møter og søndagsskole da huset er så skrøpelig, at det ikke har nyttig å fyre. Hadde brev fra Myreng og dem forteller at det ikke hadde vært søndagsskole på 3 uker, for når de kom og skulde fyre så var ovenen full av is og hele gulvet, så de gjerne kunne ha gått på skøtten og det var ingen annen råd enn å lukke døren og gå hjem.

Vårt håp står til Herren som har sagt: «Mig hører selvet og mig hører gullet til.» Hagg. 2, 8. At det pantente bedehus snart måtte bli reist, så man uhindret av den kalde og stormfulle Finnmarks vinter kunde få så livets sæd i de manges hjertener som besøker stedet

Forkynn Ordet

Statistikk

MISJONS R Ø S T E N

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskommité...

der tegnede, som mottar og sender midler til virksomheten.

Fra misjonsfeltet i Alaska

Kjære «Misjons-Røsten», Guds fred!

Fekk Dykkar brev idag med spørsmål om og tek imot midler til Diomedemisjonen, da De hev fått eit beløp til det gjer...

Vil søke i noen korte innlegg å peke på den store betydning ords forkynnelse har i Guds rikets utbredelse og i menighetens oppbyggelse.

Forkynnelsen skaper tro. Troen kommer av forkynnelse. Er forkynnelsen sund og ekte, blir troen kynnelsen sund og ekte...

Oprop til bil

Som det fremgår av opropet som er innlagt annet sted i dette nr. angående bil til Alb. M. Christiansen...

Misjonen i Argentina

Blant de få land i verden som er åpne for fri misjonsvirksomhet er den sydamerikanske republikk, Argentina.

Lat me be um at Jesus vil gjeva stor siger også denne vinter hjå eskimoane.

Gud har befalet

at hans rike skal utbredes i verden ved ordets forkynnelse. «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen.»

Gud hjelpe oss å være lydige mot Jesu sids befaling — Gå ut og forkynn evangeliet.

Forkynnelsen.

Vi begynner i dette nr. en artikkelserie av Mikael Kristiansen. Disse artikler vil sikkert gi oss alle noe å tenke på.

Husk stoffet til vårt pinsennummer.

Vi får noen nye abonnenter hver uke og er meget takknemlig for dette.

Det går fremover.

Vi er opfordret av flere å minne om at det behøves et stort beløp til Glittenbergs hjemreise og vi minner herved om dette.

Familien Glittenbergs hjemreise.

Vi er opfordret av flere å minne om at det behøves et stort beløp til Glittenbergs hjemreise og vi minner herved om dette.

Til den fattige familie i Nord-Norge.

Hjertelig takk for de mottatte penger i anvisning. Skal overbringe den fattige familie disse så snart som mulig.

under fisken. Brødre og søstre som leser disse linjer. La oss gjøre det gode og ikke bli trette, til vi skal høste i sin tid, såfremt vi ikke går trett.

Ditt offer kan sendes til Alfred Myreng, Kjøllefjord, det vil bli kvittert for i «Misjons-Røsten».

Fredshilsen fra eders i nåden bevarte søstre.

Ingrid Odégaard og Astrid Schie.

Bibelen

«Guds ord forblir evindelige».

Denne bok fremstiller Guds tanker, menneskenes tilstand, frelsen, selvsøgende dom og den troendes salighet.

«Menneket lever ikke av brød aleine, men av hvert ord som utgår av Guds munn».

Her er et virkelig behov for hjelp Sjele kan vinnes og evighetsverder reddes for evigheten.

Den store triumf.

Av Math. Stove.

Det var triste dager for disiplflokk som optimistisk hadde lømet om taburetten straks det romerske åk var sprenget, og Jesus kronet som jødenes konge.

At det skulde bli så grundig en flasko med hans planer, og livet ende så tragisk, hadde de aldri trodd. Riktig nok hadde han ved flere leiligheter talt om sin forestående lidelse og død i Jerusalem.

Nu visste de bedre. Mot formodning hadde han bestemt avvist et hvert råd i retning av å spare sig selv. De rystende oplevelser fra Getsemane stod enn levende i deres erindring.

«Er det mulig så la denne kalk gå mig forbi. Dog ikke som jeg vil men som du vil.»

De sovnet — Skjønt Jesus gjentatte ganger hadde vekket dem, våknet de først for alvor da kampen var kjeppet ut, men da var det ikke mere til igjen innen han skulde tiltrete gangen mot Golgata.

«Timen var kommen —» Førren de enn hadde fått gni sønnen ut av sine øine hører å plutselig skritt som av soldater marsj og til sin forferdelse får de se en flokk nærme sig med Jesus i spissen.

Dette virket som en dusj kald vann over Peter og han så spørende på Jesus. I samme øieblikk rørte Jesus ved det blødende sår og øret var lægt.

hold. «Farer ikke vil Gud, lar sig ikke spotte.»

Innsendt av E. S.

statistikk. Jeg hadde et stykke i ånd... Det står skrevet «Vær ikke andens tjenestegjører...»

Ordet

Stiftelsen. 1, 2. I lingen. I templet og i ... (Ap. G. 5, 42.) ... Forkynnertrangen ... forbytt og forbudt ... Vi kan ikke la være å ... Vi har sett og hørt.

Stafistik

Jeg leste et stykke i «Misjons» ... I den første linje leste jeg ... I den tredje linje leste jeg ...

SPREDTE FELTER

Drammen I Knofstg virker broder Mikal ... Mjoldalen I Mjoldalen virker for tiden ... Torp Mellem Fredrikstad og Sarpsborg ... Høhøl Broder Aksel Vold og flere fra Moss ...

De støtter misjonær Erling Andresen i Argentina ... Hele tiden har de hatt søndagsskole-arbeide ... Lokalaet med lille salen rummer ca. 250 mennesker.

MISJONSROSTEN

I Holmsbu

har flere predikanter virket ivar. Det meldes om gode møter.

Rygge

Hollen, Kleppe, Danial Nilsen, Wennesland, G. Iversen med flere har deltatt i møtene i det siste i Rygge.

Moss

Brødrene Kleppe, Danial Nilsen, Wennesland, G. Iversen har virket i Moss i mars måned.

Asheim, Hurum

Det har vært god søkning til møtene og de har fått ve til Gud med frelsessøking i Asheim i våren. Broder Ruben Dammen virket der i lang stund og siden har flere virket der. Blandt andre G. Iversen, K. Grønnet og pastor Sørensen.

Sætre, Hurum

I den senere tid har de hatt rik- tige gode møter i Sætre, fortelles det, og flere vidner kan nevnes: K. Grønnet, G. Iversen og str. Esther Frandsen fra Halden. De ber og ventner på vekkeelse.

Bergø, Lierstranden

Fjere brødre har virket der ivar. Blandt andre har Mikal Kristian- sen, Steve, Grønnet og nu i den siste tid Jens Gustavsen deltatt i virksomheten der.

Saltnes, Onsvø

Fjere predikende brødre har besøkt stedet i den senere tid. Av disse kan nevnes: Pastor Sørensen, Bjarne Hollen, Anders Andersen og str. Helga Lundebu.

Arendal

I «Betania», Arendal virker Ru- ben Dammen.

«Saron», Oslo

har kunnet glede sig ved gode møter og dra søkning. De har fått ønske flere velkommen i forsaml- ingen og er på fremskrittssalmen. Brødrene Sverre og Fredolf Johnsen har deltatt sammen med forstander Hartford i ordets for- kynnelse i den siste tid.

Vel utnyttet fritid.

Fra Østland til Sarland og til naboland på en uke.

Når fritiden utnyttes på beste måte kan man rekke det utrolig- ste. Det fikk jeg erfare de syv fri- dage jeg hadde fra 19. mars. Etter å ha overvært forsamlings- mensmøtet i Sarpsborg, gikk jeg mot turen for Moss. Derfra gikk båt en kl. 12 natt og var fremme i Arendal vel 9 neste morgen. Sam- men med endel av vennene der stod men med endel av vennene der stod turen for Grimstad for å delta i søndagsskolestevnet på «Drott- søndagsskolestevnet» som blev litt av en op- levelse.

Da hele uken var planlagt på forhånd, blev det om aftenen å ta båt en til Oslo. Her blev det å besø- ke de som ventet på en snarvisitt. Etterpå blev det å benytte natto- get til Sarpsborg, da planen var å dra til Gøteborg onsdag 23.

Det var virkelig en glede å tref- fe br. Wennesland igjen. Han had- de da stått i forsamlingen i Kungs- gt. vel 5 uker. Gøteborg-vennene var tilfredse med hans besøk og de hadde bedt ham stanse over på- søk. Fikk delta med på torsdags- møtet sammen med Wennesland og forsvrøg var det en glede igjen å hilse på de kjære venner i forsam- lingen der.

Det blev en overraskelse å høre at fredagen var helligdag. De hel- ligholder nemlig Maria bebudelses- dag. Så neste dag var det også for- middagsmøte hvor det var en glede å få delta. (Pinseforsamlngen der hadde en stor konferanse med del- tagelse av bl. a. Lewi Petrus fra

(Stockholm.) Sammen med br. Wennesland blev vi buden til middag hos en kjør broder Selander. Det var et fredens hjem med gudstryk i se- hælsøstet, og det datter frelst. Om aftenen stod turen til Alings- bade sønn og vennene fra Kungs- ås, en by ca. 5 mil fra Gøteborg. En god del av vennene fra Kungs- gt. var med, og ved fremkomsten blev vi før møtet blev til en av- vennene, hvor vi blev bevertet på det beste.

Det er en riktig bra fri forsam- ling i Alingsås, og det var en glede igjen å få hilse på vennene der. Lokalaet var fylt til aftenmøtet, det var gripende å se den interes- serte og opmerksomme forsamlings- av gamle og unge. Det var en merk- bar vekkelesand ridende under hele møtet. En ung evangelist Ro- bein virket der f. t. og han hadde sæn vortet for forsamlngen. Med sitt hjertevarme budskap og sang til trekkspillmusikk, var det umulig å annet enn å ha tiltrekning på seg. Br. Wennesland og undertogs- folk, Br. Wennesland og strengemusik- nede deltok også, og strengemusik- ken fra Gøteborg spilte og sang under hele møtet. Det var op- muntrende å se at Schibboleth var i bruk også der.

Ja, så var det å dra hjem igjen. Til aftenen var vi hos Wennesland, og så var det å ta nattoget til Sarpsborg, og var fremme tidlig lørdag morgen. Om aftenen blev lærdag som vanlig til Maria å gå i bryllupselskap til Maria i Hagen. Og det var godt å være i broder og søster Hagens hjem, som alltid står åpent og gjestfritt. Her har det gjennom årene vært hu- set adskillig med predikanter. Nu giftet de bort sitt siste barn, og vi håper at Herren også får rum i det hjem.

Så var altså den tur gjennomført og uken var utnyttet på beste måte. Men så blev også dens netter tatt i bruk i reiseøjedet. Efter mange oplevelser og velsignelser rikere kunde jeg igjen ta fatt på

døde 1926 og hans sønn Kristian Larsen har siden vært forsamlings- lingens forstander.

Forsamlngen er ordnet som en fri bibelsk forsamlng. De har fire eldste og forstander.

Herren har også kalt to av forsamlngens brødre til å virke som predikanter. Det er Kristian Olsen, Holmsbu, som har virket i flere år og er godt kjent iblandt de forskjellige samfund, og Olav Frodesen som arbeider i frimisjon.

Den ytre misjon og arbeidet i Nord-Norge har også hatt støtte fra Holmsbu. Søstrene i forsamlngen har misjonsmøter hver mandag (undtagen i sommerferien) og støtter Berger N. Johnsen, Argentina, Alb. M. Christiansen, Belgisk Congo, Christofa Brundtland, China, og virksomheten i Nord-Norge.

Misjonskasserer er str. Signe Iversen.

De har ikke innskrivning. Som sangbok brukes «Schibboleth».

De har bra med sang- og musikk-krefter.

I Holmsbu er det bare en forsamlng. Hverken indremisjon eller andre samfund har noen virksomhet der.

Øvre Skiptvet.

Efter vekkelisen i Varteig 1905 og 1907 kom brødrene Arnt Greslvs og Erik Lunde til å arbeide i tømmerfløtningen ved Nes lense i Øvre Skiptvedt. Ivrigt som de var tok de snart fatt på antagelig i årene 1909 til 1912. Møtene holdtes hos Lina Schie, Arne Finsrud, Karl Finsrud, Johannes Skipperud, på Ladim og mange flere steder.

Den første tid var det ingen troende døpte på stedet. Hver- imidlertid oplevet åndens dåp og flere blev velsignet av Gud. De hadde møter bare om sommeren i den første tid, så lenge arbeidet varte i «lensa». Om vinteren reiste brødrene hjem da det ikke var noe arbeide om vinteren. Efter et par års forløp begynte de å ha møter både sommer og vinter. Det var Andreas

«Mor Rygge»

mitt daglige arbeide. Men det er en takk i mitt hjerte for Guds bevarende nåde og hjelp til idag. Stefan Trøber.

Congomissionsfest i Oslo

Lørdag 2. april hadde vennene i Oslo, som arbeider for Alb. M. Christiansen, fest i Osterhaugsgaten 10.

Det var mange mennesker mødt frem og festen blev vellykket. Etter sang og musikk av et strengkor og to søstre, talte Sev. Larsen fra 1. Kor. 12, 9 om «troens nådegaves». På sin originale og alafgerdige måte talte han om å tro på Gud.

Etterpå talte br. Johannessen fra 1. Kor. 12, 11 om den ånd som virket de forskjellige nådegaver. Så var det bevertning, hvorefter br. J. Lind, Moss talte. Str. Schrøder og Karl Gran talte derpå ganske kort, men velsignet og salvet av Gud.

Deretter avla brødrene Bergh og Kristiansen og søster Johannessen som alle tenker å reise til Congo sine vidnesbyrd.

Br. G. Iversen fra Sarpsborg sa noen ord tilslutt og etter en bønnestund reiste vi hver til vårt.

Det blåser en god vekkelsevind over Congo-missionsrådet nu. — Flere nye arbeidere har meldt sig og når Gud legger det til rette får br. Christiansen stor hjelp i arbeidet, såvidt man nu kan forestå.

Det trenes også. A. A.

Fra stevnet i Mandal.

Søndag 3. april hadde forsamlingen i «Salem», Mandal, innbudt til stevne i vennenes koselige lokale.

Det måtte op venner fra Svennevig, Spangereid, Vigeland og omkringliggende steder.

Efterat eldstebroder Tønnes Solvang hadde ønsket de fremmøtte velkommen, leste han ut fra He-

breerbrevet 12, 22: Men I er komne til Zions berg og den levende Guds stad, det himmelske Jerusalem, og til englens mange tusener.

Undertegnede som for første gang var i Mandal, fikk så anledning til å synge sangen «Jeg er ei mer min egen, jeg hører Jesus til.» Leste så ut fra Ps. 92; Det er godt å prise Herren og at lovsynge ditt navn, du høieste. Dveite litt ved hvad som var årsak til vår glede og lovsang. Ti du har gledet mig, Herre med ditt verk. Jeg jubler over dine henders gjerninger.

Stanset også litt ved 1. vers 13. — Den rettferdige spirer som palmen, som en ceder på Libanon vokser han, forat kunngjøre at Herren er rettvist, han min klippe, og at der ikke er urett i ham — vers 16.

Br. Svennevig talte så ut fra Hebræer. 4 om Troens hvile, og om Sabbatsheigen som står tilbake for Guds folk. — La oss særlig på hjerte disse ord: La oss derfor ta oss i vare for at noen av eder skal synes å være liggende efter, da et løfte om at komme inn til hans hvile enn er for hånden. Pekte på Josva og Kaleb som i tro regnet med Gud og sa: Herren skal gi oss landet. De kom også inn i det, mens de vantro døde i ørkenen. Misjonær Evenstad fulgte i samme spor og talte formanende ut fra 1ste Korintierne 10 om våre fedre som alle blev døypte til Moses i skyen og havet, åt alle den samme åndelige mat og drakk den samme åndelige drikk, ti de drakk av dn åndelige klippe som fulgte dem, og klippen var Kristus, vers 1-4.

Alle vel hadde Gud ikke behag i de fleste av dem, ti de blev nedslagne i ørkenen. Fru Evenstad vidnet ut fra Hoseas 14, 9. Fra mig skal din frukt finnes å være.

Broder Petter Traane, fra Søgne kom med 2 friske «oljebiad» fra Skriften. Ja, jeg kom til å ta bort forneget spalterum hvis jeg skulde referere alt det liflige som blev sagt om Jesus, og lykken ved å

være hans. Var møtet kl. 11, 3 og 6. På siste møte var lokalet helt fullt av en opmerksom forsamling som lyttet til evangeliets budskap og så hadde talt til oss.

Vi skiltes med håp om gjensyn hos Jesus. Broderligst Harald Bysveen, f. t. Mandal.

Den store triumf

(Forts. fra 2. side.)

engler til å slå ned disse uslinger, og da er alt håpløst. At dette fører til ruin både for ham og oss er opplagt.

Dermed var det som om skrekken veit innover dem og de flyktet i vill panikk for å redde sitt liv.

Det varte ikke lenge før den fastlo at Jesus var skyldig til å dø. Han blev dømt til å korsfestes. De skrekkslagne disipler fikk etter se sin Mester. Nu bar han tornekronen og korsat på sine skuldre og de visste hvad det betydde.

Synet skar dem dypt i hjertet, og så som de spottet ham — De slo ham med stokker, rykket i skjegget og spyttet midt i ansiktet på ham, men han — han sa ikke et ord til sitt forsvar.

Så er de fremme på Golgatahøien. Massen har det travelt som om de hungret efter å få ham hengt.

A du, hvor hjelpsomme de nu var blitt. Høie og lave var forenet i ropet: «Bort med ham, korsfest ham»

Her gikk det i oppfyllelse hvad profeten Esaias hadde sagt omkring 700 år før ut: «Han blev regnet blandt overtredere, han som dog bar manges synd og han bad for overtredere.

«Fader forlat dem for de vet ikke hvad de gjør. Denne hjerteskjærende bønn forårsaket en liten

pause i spotten, men så dundret de løst igjen: «Tvi dig, du som nedbyrter templet og bygger det op igjen på tre dager. Er du Guds sønn så stig ned av korset.

Atter en liten pause for å se om noe vilde skje, men da han ikke steg ned av korset fortsatte de enbeseigende: «Andre har han frelst, da verre: Andre har han ikke frelst, han selv konge, la ham nu stige av korset så skal vi tro på ham.»

En av reverne spottet også: «Er ikke du Messias? frels dig selv og oss.»

Til alt dette tidde Jesus og gjorde intet mirakel for å bevise sin guddom. Følgelig tok de det for gitt at han ikke kunne bevise det og mente hans bedragjerier var avslørt.

Hittil hadde Jesu venner næret et lønnlig håp om et guddommelig inngrep, men da de så ham bese sitt hode i døden brast alt for dem. Han var død.

Men yppersteprestene og fariseerne var enda ikke tilfredse til tross for at de hadde tatt livet av Jesus. De husket at han hadde sagt «Om tre dager står jeg op. De lot til å ikke tro synderlig på at han skulde opstå, men de var redd hans disipler skulde stjele ham bort og si at han var opstanden. Da vilde den siste forførelse bli verre enn den første, mente de. De måtte se det romerske segl på stenen og så måtte der opstilles pålitelig vakt. Deres krav blev innvilget og de følte de sig trygge.

Stakkars den vakten — Hadde de visst hvad som skulde skje vilde de betakket sig for den jobben, men nu regnet de med sikker fariseer triumf ved graven og så, så som i det høie råd og på Golgata.

Imidlertid skulde det nu gå anderledes heldigvis — Først nu var det Guds time å bevise sin storhet. Vakten gikk det

nu ynkelig med. Der kom den sigelige jordskjælv idet en del av den åttende del av templet og veit den stenen fra graven henseny til et så stort utbrudd av bevegvede vakt.

Ved dette syn brød det løs og av skrekk og de falt om på jorden. Men til de kvinner som kom med til graven for å smekte dem hadde enigems ord: «Frykt ikke jeg vet ikke om I etter Jesus den korsfestede ikke her, han er opstanden. Han sa. Kom og se templet åttid. Gå avsted i hast og se at disipler at han er opstanden og der til Gailea. Der står broder ham. Se, jeg har sagt det til I. De gikk og fikk se ham som så han blev de glade. Dette er livets største glemme. Paske morgen slukker alle slukker sorgen til ett øyeblikk. Merck.

NUMMER 9 Noe

Kvittering. Innkommet til Desmonde, en bror i Moss. HJertelig takk!

Bethel, Skjold

har vennestjerne på Motelhuset den 12. juni. Moss 3 og 6. Velkommen i Jesu navn!

Nådegaverhistorie

Fra aposteltiden til nå — av Fridtjof Valton.

som gikk som føljeton i «Røsten» er nu utgitt i boken «Da de fleste lesere kjemmer til den gang skal ikke her næres meget om den.

Den er nu utvidet med flere stoff og omarbeidet så å bliitt betraktelig mere interessant.

Boken er på 84 sider plus slag og koster kr. 1.50.

Den er utgitt og kan bestilles hos forfatteren.

Fridtjof Valton, Stenstra. 23, IV. 2. opg., Oslo.

Noen få eksp. kan også bestilling i Misjons-Røsten, Skjold.

Hvilehjemmet, Fredsløder.

Åpent hele året. Sted for de venner. Mottar på sykkel.

Tlf. Vestre Gran no. 9 1. Evangl. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner

Besøk BANK-KAFFE (Trygge Gabrielsen)

Fløens gt. 2 b II, ved Youngvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Forsøk å skaff oss et abonnent.

Solvang som blev den som satte sig i spissen for arbeidet og han har stått som den ledende bror nesten hele tiden siden. Sigurd Schie stod også en tid som forstander. Den første broder som stod som leder var Arne Finsrud, som nu er hjemme hos Herren.

Først i 1920 årene kom evangelist Almar Evensen til Skiptvedt og virket der til velsigelse. Mange blev frelst og nu blev også sandheten om døpen holdt frem og flere blev døypte i vann.

Det blev fra den tid en fri troende døpt forsamling. Fra Skiptvedt har flere reist ut som Herrens vidner. Esther Schie blev gift med Indiamisjonær Arthur Cornelius og er nu i India. Hennes søster Astrid Schie virker i Nord-Norge i evangeliets tjeneste. Begge disse er døttrene til Lina Schie, hvor mange av de første møtene blev holdt. I Nord-Norge arbeider også Kristian Skipperud og hans hustru, som er fra Skiptvedt. De har sitt virkefelt i Kistrand, Porsangerfjord hvor de nu har opført et nytt prektig samlingslokale, men reiser ellers omkring på de fleste steder i Finnmark og Troms fylker. En ung bror, Håkon Haug, som reiser blant pinsvevnene i Nord-Norge er også fra Skiptvedt. En ung søster, Ingrid Odegård, virker nu sammen med søster Astrid Schie i Nord-Norge. Det er særlig i Kjøllefjord de har hatt sitt arbeidsfelt, men reiser ellers omkring på flere steder der nord.

Menigheten står som en fri bibelsk menighet. De har et lite hus, som eies av br. Odegård, hvor de har sine møter. Ellers har de møter i privathusene.

Som sangbøker brukes visstnok både «Schibboleth» og «Maran-Ata». Vennene i Skiptvedt har vært flinke til å arbeide for misjonsstaken. De støtter flere misjonærer. Blandt andre: Alfild Bjerva, Signe Pedersen og Inga Johnsen, som arbeider i China og Hans Svendberg i India.

De har søndagsskole og barne-misjonsmøter. Alma Frorud er den som står i spissen for dette arbeide. De bruker ikke adressekalender.